

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy,
 hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen.
 A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Havi „HUFImondát”:

Hiába ellenkezel, hiába forszírozod a helyzeteket,
 csak az következik be, aminek lennie kell.

(ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk:

Utógondolatok az „A csitári hegyek alatt” és a „Magyar téri” tiszteletadásokról

... már nem történelemfejezetek, hanem örökölt emlékek...

Természetesen, a Kárpát-medencei magyar nem értheti meg a *külföldön* (elkülönítő ez a kifejezés?...) élő magyarok érzelmeit... Van, aki nem is hiszi, hogy egyáltalán van ilyen, van, aki némi tisztelettel elismeri, úgyszintén van, aki könnyekig hatódik meg rajta, de olyan is, aki azt véli, hogy „magyarkodó *show-off*” az egész.

Öröm minden találkozás - pedig nem hasonlítunk egymáshoz. Még magyarul is másképp beszélünk. Színpadon másképp táncolunk, a népdalt is más körülmények közt, más hangulattal énekeljük. Mi sosem lennénk turisták családaink földjén. Más gondolatokat mondunk ki, amikor megszólalunk, és más szemmel nézzük ugyanazokat a magyar tájakat. Minekünk a Kárpát-medencével való találkozás táplálék, támasz, felújulás és mindig *visszavisszafojtott könny*.

Azt nem lehet megértetni, hogy mi nemigen asszimilálódtunk második hazánkban. Magyar életet élünk otthon családainkkal, egyesületeinkben, baráti összejöveteleinkben, minden néptáncedzés alatt vagy cserkészfoglalkozáson. Kiharcoltuk nem magyar házastársaink elismerését, legtöbb esetben még támogatását is. Megmaradásunkért felsorolhatatlan erőfeszítéseket teszünk, és sokan, noha *kint* születünk, *magyarul gondolkozunk*...

A miénk egy különös valósággal rendelkező magyar élet. Ifjúságunk keretében egy végtelenül szabad és politikamentes kis Magyarországot tartunk élve magunknak! De árvák vagyunk. A családi háztól *távolra sodródott gyermekek*.

Nagyszüleink, szüleink „visszavágytak”, mi viszont „átvagyunk”. Azt hiszem nem tévedek, ha azt állítom, hogy akkor lennénk megelégedettek és boldogok, ha mindnyájan minimálisan évente átmehetnénk Magyarországra... egy ölelésért, egy vacsorára, egy éneklésre, egy tánczásra, egy tartalmas előadásra. Valahogy úgy érezzük, hogy állandóan hiányzik életünkből *valami*. Ez a hiányérzet az, amit én „új honvágnak” neveztem el magamban. Mikor eljön a várt utazás, enyhül a lázadás, bekövetkezik a

pillanatig tartó nyugalom. *Egy rövid időre szóló béke.*

Az 56-os Forradalom történései számunkra már nem történelemfejezetek, hanem örökölt emlékek. Minden évben átlapozzuk ez emlékek könyvét és hónapokig a mindennapi életünk részévé válnak. Hiszen míg készül egy tiszteletadás, sok fiatal kerül egyre közelebb a Szabadságharc részleteihez - elgondolkozik, elmélyül.

*

Az argentin-magyar kolónia szerves-része most is elvállalta a tanúságtétel feltételeit: megmutatni az egyesületünk negyedében élő embereknek a magyar hangulatot. Azt, amely minden évben ilyenkor nem gondol másra, mint a Forradalom után rámaradt üzenetre: Magyar, légy igazi, légy hazaszerető, légy tisztességes és érezd magad szabadnak! Tarts ki elveid mellett, légy büszke és bátor! Ne hagyj, hogy eltiporjon a hatalom, s mentsd át azt, amit elődeid szent szónak hirdettek: „a magyarság kincs, s a kincsekre vigyázni kell!”. *És az őrzők serege oly picinyke...*

Október 25... délután 18 óra. Egy végállomás melletti tipikus argentin tér, ahol gyermekek futkosnak-hintáznak, galambok repdesnek a kötő nagyanyók és sakkozó idős férfiak fölött. A térnek már a neve is jelképes: *Bevándorlók tere!* Hirtelen a galambszárnyak csapkodása mellett rancos magyar szoknyák surranása mozgatta meg a szellőt. Négy vasárnap délutáni-esti órát töltöttünk együtt. Túlnyomóan felnőtt jelenlétet vártam, de csodálkozásomra kevesen jöttek el. Lehet, hogy a legtöbb tartott a nyilvános felvonulástól, a nyílt tanúságtétel igazaitól? Viszont a sok fiatal életvidámsága s önfeléd kíváncsisága minden lehető kiábrándulást bepótol! Hiszen a nekik szánt üzenetre épült fel a megemlékezés tartalma.

A felvonulás alatt megfigyelhettem az átszellemült résztvevőket. Csupán maréknyi magyar... Egy kis embercsoport, amely a nagy sugárút tágságában még apróbbnak tűnt. Akár a magyarság a világon... Amikor megérkeztünk a tavaszi zölddel befutott templom sarkára és befordultunk a főajtaja lépcsőzete felé, megdöbbenő jelenetet alkottunk - mondták azok, akik ott vártak és látták. A „Boldogasszony Anyánk” ének alatt ömlött be a magyar csoport az impozáns nagytemplomba s míg haladt előre a főhajó közepén, olyan magasztos hangulat keletkezett, amelyről sokan nem fogunk megfeledkezni. A Coral Hungaria angyali éneke betöltött minden sarkot, minden lelket... A Szentmise a megszokottnál józanabb volt, s a kedves plébános szívhezszóló szavakkal együttérzést sugárzott felénk. Ilyen még nem volt, hogy spanyolul közvetítettük volna az

56-tal kapcsolatos érzéseinket. Ezegyszer az egész magyarságról imádkoztunk, azon a nyelven, amelyen a befogadó második hazánk megérthet minket. Különleges látomás volt kalotaszegi viseletesekeket látni a templom jobb szárnyában a padokban, mint a néprajzkötetek közismert képein. Számos felejthetetlen pillanatról maradt le az, aki nem jött el.

A Mise után az előtérben magyar zene, népdal s néptánc egy kis része megleveledhetett az emberek előtt. A fiatalabbak érdeklődtek szüntelen, néhányszor még lökdösődtek is, hogy mindennek része lehessenek, nehogy kimaradjanak, nehogy elmulasszanak valamit. Mindegyik el akarta olvasni a neki szánt kívánságot, annak ellenére, hogy nem volt kötelező. Kérdezősködtek, tudni akarták mi következik, tucatjával kértek saját másolatot a vetített filmről. Többen könnyeztek, olyanok is, akik nem magyarok, mint a kedves Ana Iudica, aki a záróének alatt sírvafakadt. Pedig „csak” az élettársa magyar...

Amikor fáklyáink fellángoltak az esti ég felé, amikor a Himnusz zengése felszállt a tavaszi est csillagaihoz, úgy éreztem nem lehet, hogy az Isten nem hallja meg kérésünket. A magyarság átküszöböli ezt

a viszályt is! Felébred és továbbírja történelme könyvét, mert nemes nép vissza kell szerezze alvó nemességét! Nemzet-tudatát és tisztességét! Míg várjuk ennek bekövetkeztét, továbbra vigyázzunk egymásra - de a ránkbízott „kincsre” is!

*

November 1, 11.30. Ezzel a gondolattal, csak hogy a ragyogó napsütés alatt és a mi „saját” terünkön (a székelykapus Magyar tér, Saavedra negyedében) néhány nappal később ismét együtt voltunk. Értelmes és átértett szavak hangzottak el... kár, hogy kevesen hallgatták.

A kis maréknyi idős magyar megint fölne-zett az Úrhoz... míg az argentin és a magyar zászlók emelkedtek a szélben, rácsok mögé zárva húzta ki magát a faragott székelykapu, hiszen tudja, hogy a magyarság szimbólumai egyike. Tudja, hogy támasz kell legyen, s egyúttal emlékeztető balszam. Egy totem és egyúttal művészi tárgy, hiszen a nép érdes tenyere nyugszik rajta. Ugyanakkor erős teste a beengedést, a megvédést és az ezerszáz éves múltat foglalja magába. (1. továbbá SP II)

Egy maréknyi magyar vár, emlékezik és őrseget áll, az esetleges jobb jövőre gondolva.

Zólyomi Kati

Megérkeztünk a nagytemplom főajtaja elé

MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

X. Dél-amerikai magyar néptánc-találkozó URUGUAY: 2010. JANUÁR - még egy szempont -

Sokszor írtam a magyar néptáncról az elmúlt közel öt „Hufiév” alatt. Megosztottam az olvasóval a legtitiztebb meggyőződésemeket, míg (szerényen) tudnivalót is közölhettem a néptánc világról. E magyar hagyattal megpakolt világ „élettanak” számát, ha minél őszintébb hozzáállással viszonyodunk hozzá. Ugyanis az ember életében a táncolás lehetősége mennyei ajándék. Nincs természetesebb és testalkatilag fejlettebb a néptáncnál. Muszáj azonban kiemelni az alapvető koncepciót: a néptánc „befogadó”, nem „elkülönítő”. Ez a táncforma a népé, azaz *mindenkié* egyaránt: gyermekeké, serdülőké, felnőtteké és öregeké.

Persze némi különbségek jelentkeznek a valódi néptáncörzök és a városi néptáncosok szellemi világa közt. A magyar falusi ember életmódjához tartozik a tánc, éppúgy, mint maga az étkezéshez szükségesek termelése. Az élet összes pillanatához fűződnek szokásaik, és ezek követése, betartása és továbbadása kifogástalanul összejátszódik a ritusvilággal s hitvilággal.

Vizsgázt azok, akik városban élünk de a néphagyománnyal foglalkozunk, más indokkal sajátítjuk el ugyanezt a fogalmat. Elsősorban színpadon mutatjuk meg parasztkultúránkat, minden esetben azzal a lelkiállással, hogy az elfajulásokat vagy fölösleges stilizálásokat elkerülve elmondhassuk a közembernek a magyarság legigazibb szellemét. Adatközlőink, mestereink ösztönét követve mélyülünk el a mozgásvilágban is. A mi életünk egyre globalizáltabb, szóval **egyéniségünket mentjük meg, ha néptáncolunk**, ha hites viseletben mutatjuk be tudásunkat. Nekünk *feladatunk* a falusi élet összes mozzanatának megvilágítása!

A világon egyre jobban szétterjedt néptáncmozgalom nem ifjúsági mozgalom, hanem az ifjúság benne s általa találja meg gyökereihez és személyiségéhez azonosító vonzódását. Téves fogalom, hogy a néptáncolás korhoz és testi ügyességhez kap-

csolódik. Egymagában a tánc orvosság, közösségbe való befogadás, ergyszóval - egészség és csoportmunka eredményeként - barátságépítő eszköz is.

Sok irányban mozog a magyar néptáncmozgalom a világon. A **Kárpát-medencében** hatalmas erőt jelképeznek a **hagyományörző együttesek**. Mivelhogy állandó rendezések lehetővé teszik e csoportok találkozását is, egyelőre mind-egyiknek biztosítva van sajátos hagyományának ismertetése és megszerettetése. Régen elképzelhetetlen lett volna az, hogy pl. egy Gombosi (Vajdaság) fiatal ismerje s táncolja a Kalotaszegi (Erdély) táncrendeket. Ma már a hagyományos táncoktató tábortól óriási szokásterjesztési eszközökké váltak! Vannak ugyanis felvidéki, délvidéki és erdélyi tánc-éneketáborok, amelyekre mennek az érdeklődők, akár táncanárak de még turisták és idegenek is! Az oktatás felváltva falusi táncosok, énekesek és zenészek, de a hivatásos emberek által is történik.

Emellett működnek az **iskolák, egyetemek, városok együttesei, valamint a hivatásos csoportok**, amelyek felkészült irányítóikon kívül tapasztalt koreográfusok és színpadművészek hozzáértéséből kapnak patyolatszép és eredetileg tükröző produkciókat. Így művelik a közönséget.

Aztán hozzájövünk **mi is**, a külföldre szorult magyarok leszármazottjai. Ötven életévet meghaladó **remek néptáncgyüttesek** is vigyáznak a drága bástyára: a magyarság igazi s még nem beszennyezett kultúrájára!

A X. Dél-amerikai magyar néptánc-találkozó küszöbén hasznos lenne átgondolni, mi minden áll rendelkezésünkre. Pontosan azért, mert a néptánc egy nem erőltetett, hanem teljesen természetes mozgásvilág, olyan szerkezetet tár ki előtted, amely kifejleszti a benned elásott, alvó hajlamokat. Ritmusérzékedet fedezi fel, javít rajta, áttemel a zenéhez való kapcsolatfokra oly módon, hogy felébreszti,

fiatalítja és táplálja a lelkedet. A ritmusra való mozgás egészség! Néptáncal és népdallal virágra nyílik a szív, mert megosztott a boldogság. Minden életkorban élvezet az öröm kimutatása, és a mi esetünkben a magyarságunk szüntelen alátámasztása! **Ki hogy tudja, ahogy bírja, úgy járhatja!** Fialatosan, öregesen, virtuóz módon vagy szerényen, órákig vagy percekig, de mindig magyarul, és nem elfelejtve azt, hogy általa egymáshoz tartozónak is érezzük magunkat! (*Az uruguayi találkozóról I. részletek SP II*)

Akik még mindig azon csodálkoznak, hogy telnek az évek és tovább néptáncolok, hát íme erre a magyarázat: a szívem, a szeretett szakmám és a lelkem legmélyéből fakadó fenti szavak. Persze kételyek mindig voltak, vannak s lesznek, de az igazság az, hogy a kétség akkor jelentkezik, mikor a szakma mellől kima-radt a lélek!

Ezért léteznek a mai izgató kérdések is:

- hagyományörzés - vagy „gerendarugdosás”?
- Balettiskola - vagy a források hűsége alkalmazása?
- Színpadi produkció - vagy az élet maga?
- Tánc-tábor - vagy „csak” mulatóhely?
- Falusi esztétikatisztelet - vagy stílzálás?

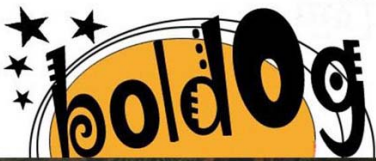
Zárónak, egy kis példa: a magyar karikázóban (Dunántúl, Dél-Alföld, Palócság) mi hívja fel legjobban a figyelmet? Mozog a sok tucat pendely, lépkednek a lábak, felszólal a népdal, s egymás mellett járja a nagymama, a középkorú asszony, a fiatal és a serdülő leányka - csak a fejviseletük s az öltözetük árnyalatai különböztetik meg őket egymástól. És az öregasszony járja s éneklő a legszebben!

Ha minden magyar találkozhatna a néptáncal, nem lenne kérdés a hazaszeretet hiánya, sem a hovartartozási érzés. Álom az élet, ugyebár? (ZK)

miniHUFII

- A BOLDOG együttes egyre fontosabb fellépései

Az öt néptáncos-cserkészvezető fiatal barát majdnem játszva hozta össze rock-együttesét. A láng azóta is ég, növekszik, és mind újabb tervekkel biztosítja továbbfejlődését. Hamarosan eladásra kész az első lemezük is, amelynek stúdiófelvétele megtörtént s csak a tokja végleges borítója hiányzik. Egyre több saját számmal lépik meg a hallgatóságot, és öntudattal telve lépnek fel a magyar

rendezvényeken is! Az idei 56-os tiszteletadó záróműsoron két számmal szerepeltek: a saját *Elmegyek*-kel, és a magyar ismerős arcok-együttes *Aki hazáját igazán szereti* feldolgozásával. Úgyszintén több alkalomkor vettek részt (más együttesekkel) különböző rock-estéken, s a minél gyakoribb megjelenések lehetősége tapasztalattal gazdagítja őket. Már egy ideje arról álmodoznak, hogy egyszer felléphetnek Magyarországon is! Abban a pillanatban, amikor egy álomból terv születik, már konkrétum. Csak el kell határozni! Mindenesetre sok sikert és kitartást, továbbképzést és ihletet kíván nekik a HUFII!

- Az ÁLOMGYÁR magyar színtársulat új előadásai közelednek...

Nemegyszer halljuk azt a kijelentést (panaszt?), hogy „túlzsúfolt” a közösségünk programja, hogy már nem elég a hely az évi naptárban a sok rendezvény elhelyezésére... Ez mind igaz! Ez az oka a színtársulatunk terve halogatásának is. Mivel látszólagosan enyhén nyugalmasabb két év előtt állunk, folytatódhat a munka. Három darabbal indulnánk, nyugodtan, lelkiismeretesen: a „Fekete Angyal” (népi-történelmi daljáték), az „A macska felugrott az asztalra” (vígjáték) és a „Producerek” (szatirikus musical). Amennyiben megtörténnek a (felfrissített) szereposztások, értesítjük az olvasót is. Türelem! Nem egyszerű egy fényekkel ennyi lovon vágtatni!

- A magyar barátságunk jön velünk, ahova együtt megyünk!

Közösségünk művészcsaládjai nem pihennek. Ezek olyan otthonok, ahol a hétköznapiak alatt ötletek testesülnek meg, emberek komponálnak, énekelnek, gyakorolnak, koreografálnak, írnak és szüntelen gondolkodnak. Olyan otthonok, ahol hangszerek és népviseletek hevernek a kanapékon, valamint hegymagasságú papírtornyok ülnek az egész nap bekapcsolt számítógépek mellett. *Alkotás* és technika ez, az *alkotás* szolgálatára. Ezekben az otthonokban más a hangulat, s minden telefoncsengés újabb fejleményeket indít el. Eme otthonok közt a kommunikálás és az együttműködés folyamata lüktet. Itt születik meg sokminden, amit a kolónia lát a színpadon, a rendezvényeken, vagy olvas az újságunkban. Az egyik ilyen család a Lajtaváry-Benedekéké. Mindnyájan énekelnek, zenélnek, akárcsak a von Trapp család (*La novicia rebelde*). A napokban egy tipikus argentin étterem „műsora” pontosan ők voltak: Dani papa cowboy kalapban adta elő a kedvelt *country* énekeit, még felesége Zsuzsi is énekelte vele; aztán fia Márton a basszus gitárjával kísérte, Richárd és András viszont szép melodikus énekekkel léptek fel ketten.

Ámde ez úgy látszik mégsem volt elég, mert Fóthy Gyuszkó és Blahóné Juló is előadták a már sikeres *Hetedik*-et, amihez ez alkalomkor hozzáfűzték az antológiába illő, a Tolcsvay-triótól származó számot, valamint a Republic együttes közismert *67-es út* sikerét. Tombolt a vacsorázó közönség, és ott voltunk vagy 10-en barátok, rokonok, menyasszonyok is. Sőt annyi ember jött össze, hogy Lajtaváryék házából hozták át a székeket és még egy asztalt is - szerencsére a helyiség alig 50 méterre volt!

- A ZIK Ösztöndíjbizottsága színházestje

Zaháné Alexandra a ZIK nevében meghívta a kolóniát és a szomszédságot is egy önként jelentkező műkedvelőtársaság spanyolnyelvű színház-előadására. A *Las viejas vienen marchando* darab tetszett, szép bevételt hozott a ZIK-nak és egy teljesen más légkört teremtett a Hungária dísztermében! (ez valódi SUM, vagyis *salón de usos múltiples...*) (*I. részletek SP III*). Elgondolkoztam: de jó lenne, ha egyre gyakrabban használnánk a Hungária színpadát! Most egy hónap alatt két színdarab is volt! Éljen az ihlet, a változatosság és a nyüzsgés! Már csak az hiányzik, hogy a nézőtér is minél számosabban legyenek... (ZK)

ZIKHÍR - ZIKUJDONSÁG

Még tisztán emlékszem az első órára a ZIK „Dió” csoportjával. Igen szerencsés egy társaság: öt fiú-négy lány. Vidámak, kíváncsiak, elevenek - és zajosak. Kedvesek és szépek! Olyan gyerekek voltak még akkoriban! Az idő eltelte, és az elmúltaknak csak értékes következménye maradt. Talán a legjellemzőbb a mély baráti kapcsolatuk. A legkedvesebb az állandó jóindulatuk. A legélvezetesebb a humorérzékük és a leglélekemelőbb a felelősségtudatuk. Egészségesek.

Egy szál és épségben követik a számukra kitaposott ösvényt! Azóta utaik ide-oda ágazódtak. Néhányan közülük a kisebb korkülönbségek miatt már ösztöndíjasok voltak Magyarországon, s mások pedig odafelé készülnek. A következő sorok gyönyörűek! Olvassátok el figyelmesen, azzal a tudattal, hogy az első krónika olyan fiattól keletkezett, aki nem kisgyerekként találkozott a magyar nyelvvel. A két záróírás viszont az átutazást megelőző szellemben fogalmazódott meg. (ZK)

Úgy ég a tűz, ha tesznek rá... (1. rész)

Eredmények Balassi után...

2008-ban a magyarországi Balassi Bálint Intézetben voltam mint ösztöndíjas. Buenos Airesből január 31-én indultam. Kicsit féltem, de főleg izgultam, hogy mi is vár rám: milyen lesz a *kolesz* (vagyis a kollégiumi élet), kik lesznek a szobatársaim.

Szerencsére, amikor megérkeztem a Balassi már várt öt uruguayi barátom, akiket a néptáncfesztiválról ismertem. Mindnyájan örültünk, hogy együtt lehetünk. Az első hónapokban együtt főztünk és ettünk, mert így mulatságos és olcsóbb volt.

A Duna Palota színházban, a Budai Vigadóban és a Szent Anna templomban dolgoztam mint jegyszedő. Itt történt meg, hogy argentin nénikkel beszélgettem, akik, képzeljétek el, emlékeztek, hogy a Hungária vendéglőjében valamikor az Ösztöndíjprogram javára sorsjegyet vettek, és most én, az ösztöndíjas ott álltam előttük! Nagyon megörültek, hogy jó helyre ment a pénzük!

Télen, amikor végre havazott, nagyon boldogan hógolyózni mentünk, főléstünk 5 perc alatt a Citadellára és ott nagyokat szánkóztunk, ez nagyon klassz volt!

A Balassiban tanulni is kellett. Reggel 8-tól 12-ig magyarórára jártam, és délután 4-ig Hungarológiai szemináriumokra. Kanadai, olasz, venezuelai, kolumbiai és észak-amerikai diákokkal voltam együtt a B1 Cserkészcsoportban. Osztályfőnökünk, Dávid Mária nagyon jó és kedélyes tanár volt. Sokat tanultunk. Erdélybe és Észak-Magyarországra kirándultunk vele. Erdélyben a Csiksomlyói búcsún vettünk részt, meglátogattuk Torockót, Gyimest, Kolozsvárt és gyönyörű természeti helyeket, mint a Gyilkos tó, Sóbarlang, Békás-szoros, Szent Anna tó...

Októberben pedig egy háromnapos kiránduláson Észak-Magyarországra

mentünk. Ott Egert és Miskolcot látogattuk meg, nagyon élveztük a barlangi termálfürdőt, az ősi ember barlangját és az Aggteleki-cseppkőbarlangba is be mentünk.

A nyári iskolai szünet alatt többször külföldre utaztunk. Az uruguayiakkal egy rövid körutat szerveztünk Franciaországba, Németországba és Ausztriába. A Balassi barátaimmal Lengyel- és Csehországot is megismertük.

Magyarországi vidéki városokat is meglátogattam: Tokajon a Zomboryék pincéjét, Balatonszárszón ünnepeltünk születésnapokat, Mohácson a busójáráson vettem részt, és Édesanyám unokatestvérével Karancslapujtőre mentünk, ahol a családjunk régi házáat ismertem meg.

Budapesten sok híres épületet, turisztikai érdekességet újra megtekinttem, és sok új értékes hellyel ismerkedtem meg. Ez volt a harmadik, leghosszabb magyarországi utam. Jobban megismertem az ottani életet, önállóságban, felelősségtudatban és sok új barátsággal gazdagodtam. Nem volt mindig egyszerű helytállni, de nagyon érdemes a szűkös erőfeszítés. Mindenkinek merem ajánlani ezt az izgalmas lehetőséget. És ezért szeretném nagyon megköszönni a ZIK-nek, a Cserkészszövetségnek, az Ösztöndíjbizottságnak, a szüleimnek és mindenkinek, aki hozzásegített, hogy ezt a nagy kalandot megélhessem.

Beis András öv.

... és elvárások Balassi előtt

Mit várok magyarországi utazásomtól?

Elsősorban azért szeretném kihasználni ezt az utazási lehetőséget Magyarországra, mert egész életemben magyar hétvégi iskolába, magyar cserkészetre és magyar néptáncra jártam, és most hi-

hetetlen élmény lesz, ha ezt tényleg élőben ismerhetem meg. Már amúgy is irtó klassz volt, mikor 2009 júliusában

Magyarországra mentem a „Határon Túli Magyar Fialok Találkozójára”, mert hát ott ismertem meg nemcsak Magyarországot, hanem egyáltalán először voltam Európában.

Ottlétem alatt roppant megszerettem Magyarországot, és azután lettem teljesen biztos abban, hogy menni szeretnék a Balassi Bálint Intézet programjára. Csak jókat lehet itt Argentínában hallani erről az útról, és hát ez is felébreszti bennem a kedvet ahhoz, hogy menjek. Másik fontos célomm többet tanulni, megismerni a magyar szokásokat. Klassz volna, ha több népdalt, néptáncot, magyar népijátékot tanulnék, nemcsak azért, hogy a saját magyarságomat gazdagítsam, hanem azért, hogy ezeket átadjam az itteni magyaroknak és így továbbbírassam a magyarságot a fiatalabb generációknak. Ez nem könnyű munka, de egy ilyen program, mint amit a Balassi Bálint Intézet nyújt azért, hogy a külföldi magyarok a gyökereikről tanulhassanak, éktelenül megkönnyíti feladatunkat. Nagyon fontosnak tartom, hogy minél több embert megismerjek, és hogy ezekkel a kapcsolatot az út után tovább tartsam. Így ötleteket lehet szerezni.

Legfontosabb célomm sokat tanulni olyasmiről, amit - ismétlem! - tovább lehet adni az itteni magyaroknak. Már egyre nehezebb itt Argentínában a magyarságot ápolni, mert most már egyre kevesebben vagyunk. Ezért az itteni magyar kolóniának szüksége van erre. Ezeket kívül szerencsét szeretnék próbálni a zenével, hátha a magyaroknak megtetszene a magyar zene, amit Argentínában játszunk. Van nekem itt egy magyar rockegyüttesem, neve „Boldog”. Készítettünk egy CD-t 9 saját számmal, és ezt szét szeretném osztani Magyarországon, hátha sikerünk lenne.

Persze, hogy mire visszajövök klassz volna ötleteket gyűjteni arra, hogy a „Boldog” tovább és pozitívan fejlődjön. Tulajdonképpen nem ez a legfontosabb, de ha elérnénk valami jót ezzel kapcsolatban, arra nagyon büszke lennék. Biztos vagyok, hogy ezt az utat nagyon jól fogom tudni kihasználni és nagyon örülök, hogy ezt a lehetőséget megkapom.

Hálás köszönet mindenkinek ezért!

Lajtaváry Richárd öv.

Mit várok az egyéves budapesti ösztöndíjtól?

Nagyszüleim vándoroltak ki a Második Világháború után Dél-Amerikába. Anyai nagymamám 4 éves volt és anyai nagypapám 8. Azóta a magyarság a családomban mindig nagyon fontos volt,

és mindig ez a nyelv meg kultúra maradt meg itthon, mintha egy kis Magyarország lenne Argentínában. 3 éves korom óta járok a magyar hétvégi iskolába, és most már tanítok is. Emellett járok magyar cserkészetre is, ahol őrsvezető vagyok és a Regös magyar néptáncgyűttesben is táncolok.

Ebből észre lehet venni, hogy életem legtöbb idejét a magyarságra szánom, és nagyon büszke vagyok rá. De egy különlegesség ebben az, hogy csak egyszer mentem Magyarországra 17 éves koromban egy hónapra, egy táncfesztiválra. Nagyon megtetszett nekem! Nagyon sok helyre utaztam, amikről már az itteni hétvégi magyar iskolában tanultam, de valahogyan úgy éreztem, hogy sokkal több látnivaló van: városok, fontos épületek meg helyek. Azonkívül fel szeretném venni a kapcsolatot rokonaimmal, akik ottmaradtak a háború után.

Igazi elvárásom a magyarországi ösztöndíjjal kapcsolatban: élőben megtanulni, meglátni mindazt, amit eddig tanultam, hallottam meg képekben láttam amióta megszülettem. Nem mindegy a Lánchidat meg az Országházat könyvekben látni vagy átsétálni rajta, megállni előtte és csodálni az épületet. Annak is örülök, hogy a nyelvet jobban meg fogom tanulni. Tudom, hogy nagyon egyszerű szavakkal beszélek. Talán egy év alatt sokat fog javulni a magyar beszédem. Mert az én felelősségem is, hogy itt átadjuk a magyar nyelvet a kisebbeknek. Ha magyar beszédemet fejlesztem, akkor majd én is jobban tanítom a nyelvet az itteni gyerekeknek. Nagyon hálás vagyok, hogy ezt az utat megtehetem. Remélem hely is fogok állni.

Lajtaváry András öv.

Kamarás Szilárd a ZIK-ben és a Recoletában

rény megjelenésével. A ZIK-diákok célbanyilazhattak, egyesek remek s megisméltető telitalálatokat értek el. Sajnos kevés napig maradt itt, jó lett volna jobban megismerni a lelkes Szilárdot, a mogyoródi (e nevet a *Hungaroring*, illetve a Forma 1-es verseny tette ismertté) Szent László Ijász Egyesület elnökét. Szerette volna 14 éves fiának bemutatni az Argentínában élő magyar származású hasonkorúakat. Beszélgetésünk alatt érdekes párhuzamot vonhattunk a cserkészszemlék és az ijászelvek közt! Belvárosunk utcáit járva, belátogattunk a Recoleta negyedbe. A templom, a világhírű temető és az Avenida Alvear elegáns hangulatát, az épületek s kanyargó útvonalak vitathatatlan szépségét élveztük együtt, miközben magyarságunk jelenét vizsgáltuk át.

(ZK)

Az AMH is beszélgetett Szilárddal:

Sokfelé fordult meg eme nem pénzdíjas sportvetélkedéseken - és nyert. 2007-ben a németországi versenyben világbajnok lett 285 pontos világcsúccsal a *barebow* kategóriában. Az IFAA (International Federation of Archery Associations) által megszabott föltételek nem a tudástól, hanem az íjtípustól függnék. Az Argentí-

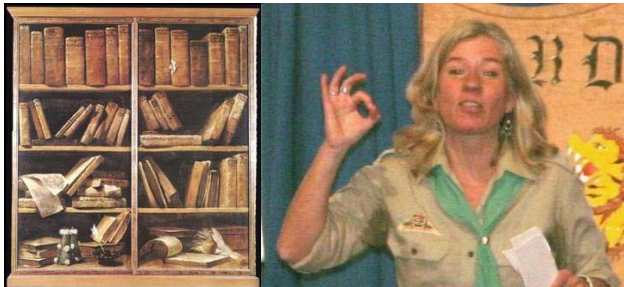
nában lezajlott nemzetközi versenyen 12 lövéssorozatot adtak le naponta, összesen 60 lövéssel. A sérülések elkerülése alapos bemelegítéssel és koncentrált odafigyeléssel érhető el. A külvilágot ki kell zárni, agyilag memorizálni a mozdulatokat, ezeket csukott szemmel mentálisan végigkísérni. A versenyen attól kezdve lőtt jól, hogy megjötték a cserkészek szurkolására! „Márcsak ezért is érdemes volt kijönnöm” - mondta. Most tehát kétszeres világbajnok, és kitapasztalta Argentína laza, hanyag, „valahogy lesz” szerezési „technikáját”, de ugyanakkor a legfontosabb kincsét is: az emberi jellegzetességeket, melegségüket. Szeretettel méltóak, kedvesek, első nap után már barátságok alakultak ki, befogadták. Így mesél: „Íme egy kis anekdota: A verseny 2. napja hőséggel köszönt be, 32°C az árnyékban, forróság a teremben. Az izzadó tenyereket törölni kell - erre nem készültem eléggé. Másnap reggel egy sportellenfél hozott részemre egy megfelelő törülközőt - rajta K.S. monogrammal... Megindító: előző nap a szabad délutánját arra használta föl, hogy ezzel törődött, ezt kifejezetten *részemre megcsináltatta!* Hihetetlen. Ilyen nincs máshol a világon, ez a hozzáállás...”

No és megismerte az argentinai magyar kolóniát, amiről még álmodni sem tudott volna: a végtelen vendégszeretetet, páratlan segítőkészséget. Érzelmileg szívbe markoló élményekkel távozott. Ez, szerinte, a valódi díjazása, amit hazavihetett magával a megújított világbajnoki címével együtt. A viszontlátásra, Szilárd!

(HKZS)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

KI MONDTA, HOGY NEHÉZ A MAGYAR NYELV?

Sokan panaszkodnak, hogy milyen nehéz a magyar nyelv. Ez a hír járja a világot. Erre azt szoktam válaszolni, hogy nem nehéz, hanem *más*. A lényeges tulajdonságaiban eltér a többitől. Teljesen eltér. Nem követi a szokott, ismert nyelvtani felépítéseket. Az agyunkat át kell kapcsolni, át kell állítani egy más rendszerre. Nehéz félretenni azt, amihez hozzá vagyunk szokva és egy új lapon, teljesen fehér lapon, megérteni és elfogadni az új nyelvet, a magyart, ami hihetetlenül logikus és szabályos nyelv és tökéletes felépítésű a nyelvtana. Nem véletlenül mondta Erbersberg, XIX. századbeli bécsi tudós: „**Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság**”.

Hasonlítsuk össze például a spanyollal. Spanyolban négy múlt időt használunk. Magyarban hányat? Csak egyet. Hát már ez a tény egymagában azt mutatja, hogy mennyivel egyszerűbb a magyar. A négy múltnak nem könnyű megtanulni az igeragozását, még kevésbé ha minden igeidőnek mások a rendhagyó igei. Lássuk példákkal:

Közel múlt (pretérito perfecto) *Esta mañana he comido huevo frito*. Ezzel a múlt idővel az egész közeli múltban vagy még egy nem lezárt időszakban lezárt cselekvést tudunk kifejezni. Ennek a megfelelője magyarul: *Ma reggel tükörtojást ettem*.

Elbeszélő múlt (pretérito indefinido) *Anoche comí huevo frito*. Olyan cselekvéseket és eseményeket fejezünk ki ezzel a múlt idővel, amelyek már lezárt vagy behatárolt időszakban mentek végbe. Magyarul hogyan mondanánk? *Tegnap este tükörtojást ettem*.

Folyamatos múlt (imperfecto). *Cuando era chica siempre comía huevo frito*. Ez az igeidő folyamatosságot, múltban szokásos cselekvést, rendszeres ismétlődést fejez ki. Magyarra így fordítanám: *Gyerekkoromban mindig tükörtojást ettem*.

Régi múlt (pretérito pluscuamperfecto): *Anoche cuando llego mi mamá yo ya me había comido el huevo frito*. Ez múltbéli előidejűséget fejez ki, azaz két múlt idejű cselekvés vagy történet közül „régibb múlt”-ban áll az, amelyik előbb történt. A történetek logikus sorrendjéből tudjuk megállapítani, mikor kell használnunk ezt az igeidőt. Magyarul így fejezném ki: *Amikor édesanyám tegnap este hazaért, én már megettem a tükörtojást*.

Mondhatjuk, ugye, hogy a magyar nyelv ebben egyszerűbb? A magyar nyelvtan azt mondja: minek ennyit ragozni, minek ennyi igeidő, hiszen ha kiegészítem a mondatot egy időhatározóval (adverbio de tiempo), akkor egészen világos, hogy ez közel múlt, vagy előtte történő cselekvés, vagy szokás, vagy elbeszélő: akkor én már megettem... már azt jelzi, hogy előtte történt. ...mindig tükörtojást ettem... mindig azt jelzi, hogy szokásos cselekvés. **Ma, ma reggel, ezen a héten** ez már jelzi, hogy közelmúlt. Tehát ha időhatározókat használunk, akkor felesleges komplikálni a nyelvtant újabb igeidőkkel. Mennyire logikus gondolkodás!

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók: Espinosané Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa José Vicente st.

Itt a karácsony és utána hamarosan bekövetkezik az új év. Ilyenkor önkénytelenül is átgondoljuk az évet, az elért célokat és a meghiúsultakat.

Álmodozunk és tervezünk. Ajándékokat készítünk vagy veszünk, képeslapokat küldünk szeretteinknek, kidíszítjük a házat. Kellemes Karácsonyt és boldog új évet kívánunk még az állandóan rosszkedvű boltosnak is. De vajon felkészülünk-e a legfontosabb karácsonyra, arra, ami *bennünk* zajlik? Kitisztítjuk és feldíszítjük-e lelkünket úgy, mint otthonunkat? Vagy legalább feleannyira?

Olyan gyorsan elmúlik a december, hogy semmire sincs időnk, majd még 24-én végezzük az utolsó vásárlásokat. Nem beszélve a tisztításról, rendrakásról! No meg a sok főzésről...

Teljesen más a Karácsony, ha felhasználjuk az Advent adta időt és *felkészülünk rá*. Egy örömteli ünnep, amely feltölt energiával és boldogsággal. Csak adjunk neki lehetőséget erre. Legyen az idén egy igazán lelki, családi, szeretetteljes keresztény Karácsonyunk. Győzzük le a fogyasztói karácsonyt.

Már egy pár éve inkább kigondolt, saját kezűleg készített ajándékokkal lepjük meg a családot, barátokat. Úgy látjuk, ők is kedvelik az ilyen meglepetést. Már november végén elkezdhetjük őket, és ha ügyesek vagyunk, a pénztárcánk is megköszöni, így csökkentve a tipikus karácsonyi stresszt.

Miközben ezeket elkészítjük, elgondolkozhatunk a Karácsonyon, mit is jelent számunkra Jézuska születése. Minden születés egy kezdet. Mit szeretnénk mi megvalósítani életünkben? Milyen „születés” valósuljon meg? Persze a megajándékozottra is gondolhatunk, miként segíthetünk neki, ill. javíthatjuk, gazdagíthatjuk a kapcsolatunkat.

Az adventi koszorú is kitűnő eszköz: legalább egyszer hetente összeül a család egy meghitt negyedóra, amikor lehet imádkozni, beszélni, elgondolkodni együtt, miközben meggyújtunk egy gyertyát. Azoknál a családoknál, ahol gyerekek is vannak szuper az Adventi naptár, egy kis ajándékkal minden napra, amit este beszélgetés, talán ima után, kapnak meg. A nagyobbcskák kitűzhetnek maguknak egy napi célt is.

Viszont nem tűnt fel az olvasónak, hogy az egyik mondatnál azt írtam: *megettem a tükörtojást*. Ez is a magyar nyelvnek egy gyöngyszeme, a híres igeekötő. Ilyen sincsen más nyelvben. Az igeekötő az egy kis szótag, egy rag, amit az ige elé helyezünk. Mit tesz ez az igeekötő? Az ige jelentését módosítja, például ebben az esetben, hogy „megettem”, a befejezettséget hangsúlyozza. *Eloolvastam, megértettem, kimondtam, lenyeltem*, ezek mind azt fejezik ki, hogy teljesen vége a cselekvésnek, körülrajzolja, és az ember maga előtt látja a kész helyzetet. Ha tovább nézzük az igeekötőket, figyeljük meg a következő szavakat: megy, felmegy, lemegy, kimegy, bemegy, átmegy, visszamegy. Az igeekötő megadja az irányt, megváltoztatja a szó jelentését. És nem nehéz megjegyezni. Tudjuk mit jelent a „megy” ige, tudjuk, hogy az igeekötők milyen irányt jeleznek, akkor már következtetni lehet, hogy az újonnan képzett ige mire vonatkozik. Ha spanyolul akarjuk ezeket kifejezni, ezek mind különböző igeik, teljesen eltérnek egymástól (sube, baja, cruza, vuelve, entra, sale). Hát nem remek ez a magyar nyelv? Nem sokkal egyszerűbb? Még nem győztelek meg, hogy nem is olyan nehéz?

Azért szeretem ennyire a magyart, mert mindenben keresi a logikát. Tudjátok-e, miért helyezük magyarban a hangsúlyt az első szótagra, vagy miért hangsúlyozzuk az első szót a mondatban? **Mert akkor van a legtöbb levegő a tüdőnkben...** (Kiss Dénes)

Ti is hasonlítgassátok össze a magyart a környezetetekben élő nyelvvel! Érdekes szórakozás, sokat lehet tanulni! És aki eddig félt a magyartól, mert azt gondolta, hogy túl nehéz nyelv, hát itt az ideje, hogy nekvágjon! Jöjjön magyart tanulni a Zrínyi Ifjúsági Körbe. **Érdeemes - és lehet!**

Ami az íróasztalon maradt:

“... A magyar nyelv remekmű, olyan kincs, mint a legnagyobb emberi szellemek alkotta alkotások... Nem érveltem azzal, hogy nyelvünk muzsikája szép, szavaink lejtése kellemes, mert ezt mindenki elmondhatja - joggal - anyanyelvéről, hanem éppen nyelvünk gazdagságáról beszéltem... Az, hogy megtanultok magyarul, hogy szüleitök nyelvén érintkeztek, az nemcsak a szülők ragaszkodása óhazai múltjukhoz, amelyet gyermekeikben folytatni akarnak, hanem ezzel a nyelvvel műalkotássá váltok magatok is.” **László Gyula**

A főzést is meg lehet szervezni! Létezik a *freezer*, előkészíthetünk sok mindent. Ne válasszunk egy megterhelő menüt. Nem az a legfontosabb, hanem a kellemes, rohanásmentes, családi este.

Itt Budapesten több karácsonyi vásárt is rendeznek. Mi a Vörösmarty tért kedveljük, amely bekerült az Euró-

pai vásárok *Top 10*-be. Minden vasárnap meggyújtják az adventi gyertyát egy óriás adventi koszorún, és minden nap feltárnak egy motívumot egy-egy ablakon a nagy adventi naptáron, amelyet a Gerbeaud épületére tesznek fel.

Sok kitűnő stand van, kellékeket lehet beszerezni, és persze ötleteket is. Változatos zenés-táncos, többnyire népi műsorokat nézhetünk minden este.

Kívánunk mindnyájatoknak egy nagyon kellemes, békés karácsonyt és egy örömteli új évet!

Espinosa-Benkő család

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144
ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON
mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.
Titkárság: Rugonyi Attila
hungariabuenosaires@gmail.com

Szerda, csütörtök, péntek 19.30 - 21.30 / szombat 15 - 18 óra
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjjelig
Hétvégén ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1. em., Olivos - 4799-8437 Nyitva péntekenként 19 - 21 óráig

144 Kemény János: Kutyakomédia
216 Wass Albert: Tizenhárom almafa
494 Wass Albert: A funtinel boszorkány
850 Mahmudi, Betty - Hoffer, William: Lányom nélkül soha
946 Karinthy Frigyes: Tanár úr kérem
1244 Fekete István: Ballagó idő
1499/1500 Hajnóczy G. Rózsa: Bengáli tűz I.-II.
1615/6 Sillanpää, F.E.: Silja. Egy régi család utolsó hajtsa I.-II.
1736 László Gyula: A „kettős honfoglalás”
2165 Ammers-Küller, Jo van: Madame X - Napóleon korának nagy kalandornője
2199 Kenneth, Claire: A hermelines hölgy
2323 Fűrty Lajos: Az ellopott szerelem
3140 McCullough, David: Óceántól óceánig (Panama csatorna építése)
4329 Cziffra György: Ágyúk és virágok
4449 Carco, Francis: Szerelmem Páris
4789 Dumas: Roland, a kutya
5005 Tobak Tibor: Pumák földön-égen - Egy vadászpülő kalandjai
5096 Gardner, E.S.: A rámenős milliomos lány esete
5307 Drexler András: Az Európai Unió - Latin-Amerika kapcsolatrendszer. Spanyolország szerepvállalása
5308 Praschl-Bichler G. - Cachée J.: „... fáradtan teszem le esténként koronámat...” Erzsébet királyné magánélete

En castellano:

S-198 Kurucz, Ladislao: Los húngaros en la Argentina (En español y en húngaro)
S-240 Márai, Sándor: El amante de Bolzano
S-275 Főth, Julio: Relato de un viaje muy particular

DVD:

DVD-20 Mici néni két élete (Egy nő, aki motorozik mindenre képes). Kiss Manyi, Páger Antal (angol felirattal)
DVD-31 A mások élete (német film, magyar felirattal)
DVD-32 Eszmélet után I.-IV. (2001-2004) Elégia József Attila életéről I.-II. (Ruttkay É., Latinovits Z. Simon P.)